

Žurnál Farní charity

Mystérium utrpení

Utrpení se připojuje k člověku hned v kolébce a jde s ním až do smrti. Je to něco, co může vytvářet velikány a světce - nebo rouhače a zoufalce. Jde o to, jak se k utrpení postavíme, jak mu rozumíme, co s ním učiníme.

Ježíš nepřišel utrpení odstranit, nýbrž přišel je proměnit, učinit je nástrojem očisty, smíru, zásluh, apoštolátu, svatosti. Ježíš povýšil utrpení na základní činitele naší velikosti a zákon blaženosti. Ježíš mluví o utrpení každého dne: "Vezmi svůj kříž na sebe každodenně!"

/ Josef Hlouch "Minutěnka" /

U T R P E N Í

Žijeme v době, kdy sebezápor a utrpení se skoro vůbec nehodnotí. Spíše se jen hodnotí to, co člověk udělá, nebo jak se dnes říká "produkuje". A přece psychologové dokazují, že k utrpení je třeba daleko většího duchovního vypětí než k práci. I Ježíš pracoval jako tesař v nazaretské dílně a pak tři roky chodil po Palestině a kázal v městech i vesnicích pravdy Boží. Uzdravoval nemocné a těšil zarmoucené. Školil apoštoly, aby pak pokračovali v jeho díle. A když toto všechno vykonal, zůstalo mu ještě to nejtěžší a nejzáslužnější: utrpení. Byl zajat, bičován, posmíván a pak si musel sám nést nástroj umučení na horu popravní. A teprve, když dotrpěl a naposled vydechl, byly smyty hříchy světa.

Všechno na světě má svůj smysl a význam: práce i utrpení. Obojí patří k lidskému životu. Ovšem vyšší hodnotu, a to právem, připsujeme utrpení.

Apoštol Pavel říká: "Rozhodl jsem se totiž, že nechci u vás znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného /1 Kor 2,2/." Ukazuje Korintšanům holou pravdu, že Ježíš nás vykoupil svou smrtí na kříži. Nepředstavuje jim Krista jako světského krále, ale poučuje je, jak on svým ponížením vysvobodil člověka od zla a jak ho povznesl. Sv. Pavel jim to říká zcela prostě, ne nějakým řečnickým způsobem, aby se snad Korintšané neobírali ve své víře o lidské umění, nýbrž o Ducha sv., který v Pavlu působí.

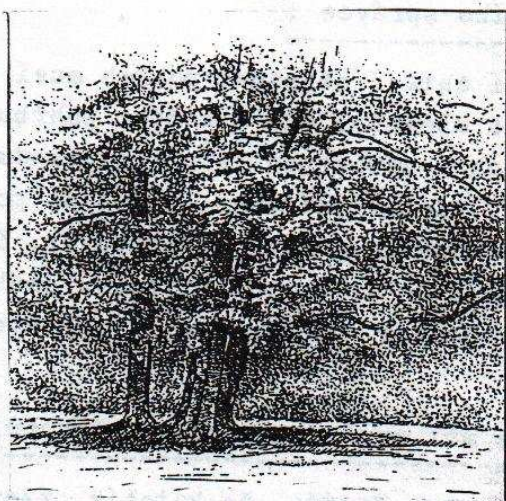
Vypravuje se, že jednou k sv. Janu Vianneyi, arskému faráři, přišel kněz a velmi si stěžoval na neutěšené poměry, jaké jsou v jeho farnosti. Málo lidí chodí do kostela a ke sv. světostem, žijí v nelásce a řevnivosti. Jsou závistiví a žijí v manželské nevěře. A když umírají jen málokdo se dá zaopatřit. Denně se za ně modlím, pokračuje kněz, každou neděli jim v kázání připomínám jejich povinnosti, ale jako bych házel hrách na stěnu, zůstávají nadále zatvrzelí. A když kněz skončil svůj nářek, otázal se ho světec: "Milý spolubratře, a už jste také někdy obětoval za své farníky své utrpení? Jestliže ne, pak to zkuste. I Kristus dokončil své dílo spásy přehořkým utrpením."

Od chvíle, co Pán Ježíš zemřel na kříži, od okamžiku, co Kristus vykoupil svět utrpením, má i lidské utrpení, je-li snášeno ve spojení s Kristem, obrovskou usmiřující moc a působnost.

Sv. Terezie od Ježíše řekla: "Utrpením se získává více než nejlepším kázáním". Utrpení, sebezápor, oběť s trpělivostí Bohu nabízená je nejsilnější modlitbou. Toho si byl vědom i sv. Otec Jan XXIII., když svou nemoc, spojenou s hroznými bolestmi rakoviny, obětoval za koncil.

Veliký ctitel Panny Marie sv. Ludvík M. Grignon z Montfortu vyslovil tuto hlubokou myšlenku: "Každý člověk na světě musí trpět, dříve nebo později, méně nebo více. Jeden ze tří golgotakých křížů si musí zvolit. Buď budeš trpět jako vtělená svatost a nevinnost a budeš podobný Kristu, nebo budeš trpět jako kající po Kristově pravici, kterému Syn Boží slibuje odpuštění, nebo budeš trpět jako nekající lotr po levici, který umírá bez naděje a bez zásluh."

Křesťanství - to není životní pojištění proti nehodám, tram-
potám a nemocem. Ale naopak křesťanství nás učí následovat svého Mistra
Ježíše Krista. A v něm náš kříž ztrácí svou hrůzu a nesmyslnost. Stá-
vá se požehnáním a znamením vítězství.

Z ČINNOSTI KATOLICKÉ CHARITY

Blíží se konec roku a to je doba, kdy se ve všech sférách
lidské činnosti dělá bilance. Také katolická Charita která byla zalo-
žena v Katovicích 1.3.1995 hodnotí svou činnost.

První akcí byla sbírka mezi našimi spoluobčany i v okolních
vesnicích pro tělesně a mentálně postižené děti ve Strakoněcích.

Již dvakrát všichni členové pomáhali při zajišťování oslav
Božího Těla v Katovicích. Podle ohlasu se toho všichni zhostili na vý-
bornou. Podobně tomu bylo při organizování křesťanského plesu.

Charita zajistila několik zájezdů. Na Svatou Horu u Příbrami,
na Lomeček, do Břevnovského kláštera, Vyššího Brodu a na Svatý kámen
u Rachnova, diecézní pouť do Českých Budějovic...

Byla uspořádána předvánoční nadílka pro starší a opuštěné.

Již dvakrát se setkali naši starší farníci na faře ve Volení-
cích, kde jim byla sloužena mše sv. a udělena svatost nemocných.

Charita byla záštitou několika koncertů, které se konaly v kostele v Katovicích.

Dětem byla zaplácena pouť na Lomeček.

A plány do budoucna? Pomáhat tak jako dosud, snad ještě o něco víc. Zda naší práce je málo nebo dost, to nechť posoudí naši spoluobčané. A ještě prosba: Charita nutně potřebuje zdravotní sestru, která by byla ochotná se starat o staré a nemocné občany.

Sdělení duchovního správce :

Pozůstalí, kteří chtějí objednat pohřeb musí se nejprve domluvit s p. farářem a po ujednání dne a hodiny pohřbu teprve zajít na pohřební službu a nechat natisknout smuteční oznámení!

Pokud nebude P. Pietoň přítomen, nechť se pozůstalí obrátí na kostelníka Pana Františka Kropáčka, Katovice čp. 334, který má vždy časový rozvrh duchovního správce. - Prosím, neobracejte se v těchto záležitostech na důchodce P. V. Šimečka, který není ve sjednávání pohřbů kompetentní!

Preš pohřby se mší sv. - nebo jen rozloučení ??

Je přesvědčením pana faráře, že katolík, který se snažil celý svůj život prožít vskutku křesťansky, přijímal sv. svátosti a také závěr života byl ve smíření s Bohem - jedním slovem byl živou ratolestí na kmeni Kristově - si zaslouží, aby mu při posledním rozloučení byly církví poskytnuty všechny poety, zejména zádušní mše svatá.

Křesťan, který byl pouze pokřtěn a celý svůj život prožil ve skutečnosti ^{v odloučenosti} od života církve, má se mu za tuto lhostejnost nabídnout účta a vyznamenání?

Setkání mládeže je na faře v Katovicích v neděli od 15 hod.
Setkání malých děvčat se koná na faře v Katovicích každý pátek, počínaje od 18. října 1996.

UPOZORNĚNÍ !

Starší a méně pohybliví spoluobčané, kteří nebyli již dlouho u svaté zpovědi a touží po setkání se svátostným Kristem, mohou se obrátit prostřednictvím příbuzných na duchovního správce nebo na některé členy Charity, kteří kontakt s p. farářem domluví. Jsou to:

- Pí Anna Veselá, ředitelka MŠ Katovice,
- pí Anna Čapková - Katovice- Liboň
- pí Jarka Petrášová - Katovice u lesa
- pí Jana Kalčíková - Katovice - na Krty
- pí Pavlovičová - Mnichov
- pan Michálek - Krty
- pí Flašková - Střelské Hoštice
- pí Plochá - Střelské Hoštice
- pí Kubásková - Volenice
- pí Koubová - Krejnice

Dušičkové zamyšlení - Pohled na smrt je pobídkou
k dobrému životu.

Slyšel jsem názor, že smrt je otázkou nervů. Jedním to otřese, jiný se dívá na smrt neosobně, chladně, dokonce netečně. Pro mnohé je to nelítostný zákon přírody, krutý osud - pokud jde o smrt mladého - jinak se většina o smrt nezajímá. V době, kdy vědecký výzkum a pokrok ve všech oborech dosahuje velkých úspěchů, hospodářským rozmachem se zvyšuje životní standart, jako by se svět domluvil: nemyslet na smrt! V USA se rozvinul celý pohřebnický průmysl: pohřeb stojí mnoho peněz, ale vše, nebožtík, ceremonie je upraveno tak, že se vlastně nevidí hrůza smrti, spíše nějaký daleký odchod člověka, na který se brzy zapomíná. /Nebožtík je naličen, upraven, atd./

Zapomenutí na smrt se nutně projevuje i v zapomenutí na život, na způsob, jak žít. Smysl života pochopím teprve ve světle smrti. Vždyť jen ve světle smrti rozluštím záhadu utrpení, práce, ctivosti nebo hříchů, jen tehdy, když si uvědomím, že smrt je osobním setkáním člověka s Bohem, zhodnocením celého pozemského putování, poznám smysl všeho, co na zemi prožívám.

Současní lidé málo myslí na smrt, proto vidíme ve světě tolik zla: rozvrácených rodin, rozvodů, zpustlé mládeže, sexu,

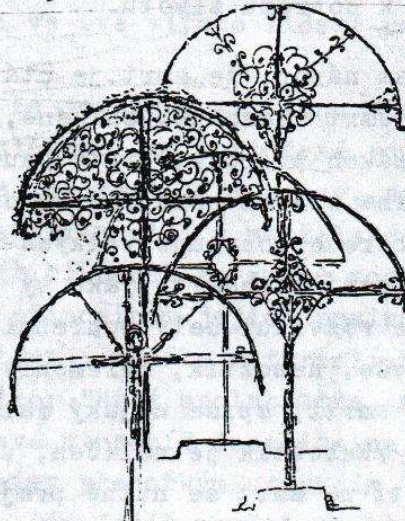
alkoholismu, drog, atd.

Pán Ježíš nás často nabádá, abychom se připravovali na smrt. dobrým životem. Připravovat bychom se měli pěstováním dosti opomíjené ctnosti o p a t r n o s t i . Lidské srdce je plno tužeb a žádostí, lásky i nenávisti, strachu a naděje, bolesti i radosti. Všechno se to tam prolíná a tu má přijít ke slovu opatrnost.

Opatrnost se zahledí do této spleti myšlení, žádostí a skutků a r a d í , co má nebo může být vykonáno. Pak soudí o okolnostech a prostředcích a o vykonání nebo nevykonání skutku. Jrstliže okolnosti i skutek jsou dobré, p ř i k a z u j e vykonání skutku. Uzná-li, že okolnosti nebo sám čin jsou špatné, pak z a k a z u j e . Tato přirozená opatrnost je závislá na zkušenosti a učenlivosti člověka.

Pro křesťana přirozená opatrnost nestačí, neboť vede jen k přirozenému cíli a křesťan směřuje k nadpřirozenému. Proto křesťan, žijící v milosti, prosí o vlitou ctnost opatrnosti. Ta mu umožňuje skrze víru vidět dále a hlouběji než vidí svým rozumem. Jinak soudí a jedná člověk, který vidí jen světlem svého rozumu a jinak věřící, který s pomocí Ducha sv. kráčí ve světle nadpřirozené víry. Přirozená opatrnost a opatrnost vychovává dobré lidi, opatrnost nadpřirozená vychovává světce!

Jak jinak by vypadal lidský život i jeho smrt, kdyby se každý řídil světlem víry a ctností opatrnosti!

Občasník ZPRAVODAJ vydává Farní charita v Katovicích.
Zpracoval P. Vendelín Šimeček